Programowanie Funkcyjne 2025

Lista zadań nr 2

Na zajęcia 23 i 24 października 2025

Zadanie 1 (2p). Wyraź standardowe funkcje length, rev, map, append, rev_append, filter, rev_map operujące na listach za pomocą funkcji List.fold_left albo List.fold_right (wybierz bardziej odpowiednią do każdego z przypadków).

Zadanie 2 (1p). Zdefiniuj funkcję sublists znajdującą wszystkie podlisty (rozumiane jako podciągi, niekoniecznie kolejnych elementów) listy zadanej jako argument. Zadbaj o to by Twoja funkcja nie generowała nieużytków.

Zadanie 3 (1p). Zdefiniuj funkcję generującą wszystkie sufiksy danej listy. Na przykład dla listy [1; 2; 3] Twoja funkcja powinna zwrócić listę [[1; 2; 3]; [2; 3]; [3]; [3]. Następnie, zdefiniuj funkcję generującą wszystkie prefiksy danej listy. Na przykład dla listy [1; 2; 3] Twoja funkcja powinna zwrócić listę [[]; [1]; [1; 2]; [1; 2; 3]].

Zadanie 4 (4p). Sortowanie przez scalanie.

1. Zdefiniuj funkcję merge, która łączy dwie listy posortowane rosnąco w pewnym porządku tak, by wynik działania funkcji był także listą posortowaną rosnąco w tym samym porządku. Argumentami funkcji merge powinny być: funkcja cmp: 'a -> 'a -> bool (reprezentująca porządek) oraz dwie listy elementów typu 'a. Na przykład

```
merge (<=) [1; 2; 5] [3; 4; 5] = [1; 2; 3; 4; 5; 5].
```

- 2. Zapisz tę samą funkcję używając rekursji ogonowej, a następnie porównaj działanie obu funkcji na odpowiednich przykładach. Która z nich jest lepsza?
- 3. Zdefiniuj funkcję halve dzielącą listę w połowie. Postaraj się nie wyliczać jawnie długości listy i użyć tylko n/2 wywołań rekurencyjnych (gdzie n jest długością listy).
- 4. Wykorzystaj funkcję merge do napisania funkcji mergesort sortującej listę przez scalanie.

Zadanie 5 (2p). Zaproponuj alternatywną implementację algorytmu sortowania przez scalanie, w której funkcja merge jest ogonowa, ale nie wykonuje odwracania list. Nie przejmuj się, jeżeli otrzymasz algorytm sortowania, który nie jest stabilny. Porównaj szybkość działania tej implementacji z definicją z poprzedniego zadania.

Wskazówka: Twoja funkcja merge może jednocześnie scalać i odwracać listy. Zastanów się jak przy jej pomocy posortować listę.

Zadanie 6 (3p). Zdefiniuj funkcję zwracającą listę wszystkich permutacji zadanej listy. Można zrobić to na dwa istotnie różne sposoby: przez wybieranie i przez wstawianie. Czy potrafisz zaimplementować każdy z nich?

Zadanie 7 (4p). Kopiec lewicowy, to drzewo binarne (etykietowane w węzłach), które ma następujące dwie własności:

- zachowany jest porządek kopcowy, tzn. dla każdego węzła przechowywana wartość jest nie większa niż każda wartość w jego dzieciach,
- dla każdego węzła, długość prawego kręgosłupa lewego syna jest nie mniejsza niż długość prawego kręgosłupa prawego syna (długość prawego kręgosłupa, to odległość od wierzchołka do liścia idąc cały czas w prawo).

Zaproponuj reprezentację drzew lewicowych tak, aby dla każdego wierzchołka dało się policzyć długość prawego kręgosłupa w czasie stałym. Następnie zaimplementuj następujące operacje.

- Tworzenie węzła drzewa lewicowego z dwóch drzew i podanej etykiety (tzw. *smart-constructor*). Możesz założyć, że podana etykieta jest nie większa niż wszystkie etykiety w podanych drzewach.
- Złączanie dwóch drzew lewicowych w jedno. W tym celu należy wybrać drzewo o najmniejszym korzeniu, rozbić je na etykietę (nowy korzeń) i dwa poddrzewa, z których prawe należy złączyć z nie wybranym drzewem.
- Wstawianie elementu do drzewa lewicowego. Najłatwiej to zrobić przy pomocy już zaimplementowanego złączania.
- Usuwanie najmniejszego elementu z drzewa. Powstałe poddrzewa należy złączyć w jedno.

Do porównywania elementów użyj wbudowanej funkcji porównującej (<).

Zadanie 8 (1p). Mając implementację drzew lewicowych z poprzedniego zadania zaimplementuj prosty moduł dostarczający kolejkę priorytetową (kopiec). Co należy ujawnić w pliku .mli, by nie dało się naruszyć niezmienników struktury danych, ale dało się modułu używać, np. do implementacji sortowania?

Zadanie 9 (2p). Struktura list jest bardzo podobna do struktury liczb naturalnych reprezentowanych unarnie (ciąg następników nałożonych na zero). Jedyna różnica polega na tym, że w listach do następników (zwanych consami), przyczepiamy dane — elementy listy. Na poprzedniej liście zadań widzieliśmy reprezentację Churcha liczb naturalnych. W podobny sposób możemy przedstawić listy. Jak można się spodziewać, jedyna różnica polega na tym, że iterowana funkcja przyjmuje dodatkowy argument — element listy.

```
type 'a clist = { clist : 'z. ('a \rightarrow 'z \rightarrow 'z) \rightarrow 'z \rightarrow 'z }
```

W ten sposób lista $[a_1, a_2, ..., a_n]$, jest reprezentowana przez funkcję dwuargumentową, która dla argumentów f oraz z obliczy f a_1 (f a_2 (... (f a_n z) ...)).

Zaimplementuj następujące operacje na listach w kodowaniu Churcha:

- cnil : 'a clist lista pusta,
- ccons : 'a -> 'a clist -> 'a clist dołączanie głowy do listy,
- map : ('a -> 'b) -> 'a clist -> 'b clist nakładania podanej funkcji na wszystkie wartości listy,
- append : 'a clist -> 'a clist -> 'a clist konkatenacja list,
- clist_to_list : 'a clist -> 'a list oraz clist_of_list : 'a list -> 'a clist — konwersja między listami Churcha, a standardowymi listami.

Zauważ, że implementacja operacji cnil, ccons oraz append jest bardzo podobna do implementacji zero, succ oraz add dla liczebników Churcha. Zaimplementuj funkcję prod : 'a clist -> 'b clist -> ('a * 'b) clist, która będzie analogiczna do mnożenia. Co robi ta funkcja? Czy potrafisz zaimplementować funkcję analogiczną do potęgowania?